

ת"פ 27982/03/19 - מדינת ישראל נגד עלאא בדר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 27982-03-19

לפני כב' השופט רפי כרמל

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשם

עלאא בדר

ע"י ב"כ עו"ד עאטף פרחאט

גזר דין

1. הנאשם הורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, ובעבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186 לחוק. מדובר באירוע שהתרחש ביום 27/2/19, במתחם "ביג" בעיר בית שמש. הנאשם שהה במקום עם ר', אישה הנשואה למתלונן. המתלונן, שחשד בטיב היחסים של אשתו עם הנאשם, הגיע למקום עם חבריו. מלכתחילה, המתלונן וחבריו תקפו את הנאשם ששהה ברכב עם אשת המתלונן. הנאשם נמלט מהרכב וכעבור כמה דקות חזר ודקר את המתלונן בפלג גופו העליון וגרם לו לפצע חודר שהביא, בין היתר, לתמט ריאה.

2. הנאשם כבן 45 ואין בעברו הרשעות קודמות.

3. **ב"כ המאשימה** הפנה לפגיעה הפיזית הקשה אותה סבל המתלונן. נטען כי יש לראות בחומרה יישוב סכסוכים באמצעים אלימים ונקבע כי יש להחמיר בענישה במקרים כאלה. המעשים פגעו בשלמות הגוף וביטחון הציבור. אמנם, גם הנאשם הותקף ונחבל בעת האירוע, אולם תגובת הנאשם לא הייתה ספונטנית ומדובר באקט של נקמה לאחר שחל נתק בין שלבי האירוע. ב"כ המאשימה הפנה להחלטות מהן עולה, כך נטען, כי המתחם הראוי הנו 4 עד 7 שנות מאסר, ויש לגזור על הנאשם עונש של 5 שנות מאסר, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

4. **הסנגור** טען כי הנאשם הגיב על מעשי המתלונן, לא יישב סכסוך באמצעות כלי נשק קר, והתייחסות בית משפט העליון לעבירות מסוג זה אינה חלה על נסיבות מקרה זה. נטען כי לא חל נתק של ממש בין האירועים וכי ההחלטות אליהן הפנתה המאשימה אינן מתאימות לעניינו של הנאשם. לשיטת הסנגור, המתחם לו טוענת המאשימה מופרך, במיוחד כאשר גם הנאשם נחבל באופן לא קל ובצורה אגרסיבית. נטען כי מנעד הענישה בעבירות אלה הוא רחב והדבר תלוי, בעיקר, בנסיבות ביצוע העבירה. הסנגור הפנה לפסיקה התומכת, לטענתו, בענישה שבין עבודות שירות למאסר בפועל ונטען כי ניתן להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם (14 חודשים). כן באה הפניה לכך שהנאשם תפקד באופן נורמטיבי, הוא אב לחמישה ילדים, לאחת מילדותיו תסמונת דאון. באשר לפיצוי, נטען כי יש להביא בחשבון שהנאשם נמצא במעצר תקופה ארוכה.

הנאשם הוסיף כי שילם מחיר כבד, והנו המפרנס היחיד של משפחתו.

תסקיר נפגע עבירה.

5. לא התקבל תסקיר נוכח השביתה בשירות המבחן.

דין

6. העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם (סעיף 40ב' לחוק העונשין). יש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך תבוא התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה במידת הפגיעה באותו ערך, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40 ט' לחוק, (ביניהם: תכנון, חלק יחסי של הנאשם בביצוע, הנזק הצפוי והנזק שנגרם, יכולת ההבנה את המעשה ואת הפסול ביכולת להימנע, מידת אכזריות ואלימות וניצול לרעה של כוח הנאשם בנפגע או בניצולו).

7. בענייננו, מדובר באירוע חמור במהלכו תקף הנאשם את המתלונן ופגע בו, באורח פיזי, בצורה קשה. עם זאת, אין להתעלם מכך שהנאשם לא תכנן את האירוע והמתלונן היה זה שיזם, נוכח מפגשה של אשתו עם הנאשם מאחורי גבו, את האירוע שהפך להיות אירוע מתגלגל. לאחר שהנאשם נפגע באופן פיזי, ובצורה לא קלה, מהמתלונן ומחבריו והוא נס על נפשו, הוא נותר בזירה ויזם את החלק השני של האירוע, במהלכו פגע בנאשם שנפגע בצורה קשה, אם כי, כאמור, הנאשם לא תכנן את האירועים ולא שלט ביצירתם מלכתחילה. עם זאת, הנאשם שלט במעשיו ויכול היה להימנע מביצוע מעשה הדקירה שגרמה לפגיעה קשה בגופו של המתלונן, זאת כאשר המתלונן ניתק מגע.

בנסיבות אלה, המתחם הראוי הנו מאסר בפועל לתקופה שבין 20 ועד 50 חודשים.

לזכות הנאשם יש להביא את גילו, עברו הנקי, העובדה שלא תכנן את המעשים מראש, ולחומרה יש לזקוף את חומרת המעשה ותוצאתו. לאור זאת, יש למקם את הנאשם סמוך לתחתית המתחם.

התוצאה היא שאני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 27 חודשים. תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. פיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪. הפיצוי יושלם עד ליום 1/12/20.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג תמוז תש"פ, 15 יולי 2020, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

רפי
כרמל,
שופט